

УДК 342.9:336.22(477)

DOI 10.33244/2617-4154.3(24).2026.36-45

С. Г. Зицьк,

*кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри права,
Луцький національний технічний університет*

S. H. Zytsyk,

*Candidate of legal Sciences (PhD in Law), Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Law,
Lutsk National Technical University
email: s.zytsyk@lutsk-ntu.com.ua*

ORCID ID 0000-0001-5187-3926;

В. В. Аніщук,

*кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри права,
Луцький національний технічний університет*

V. V. Anishchuk,

*Candidate of Legal Sciences (PhD in Law), Associate Professor,
Head of the Department of Law,
Lutsk National Technical University
email: viktoriya.anishchuk@ukr.net*

ORCID ID 0000-0002-9854-4932

РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ В УМОВАХ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЗАГАЛЬНОЇ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПРОЦЕДУРИ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

REFORMING UKRAINIAN TAX LEGISLATION IN THE CONTEXT OF INTRODUCING THE GENERAL ADMINISTRATIVE PROCEDURE: CHALLENGES AND PROSPECTS

У статті досліджується стан адаптації податкового законодавства України до стандартів загальної адміністративної процедури у зв'язку з ухваленням Закону України «Про адміністративну процедуру».

Ця робота ліцензується відповідно до [Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/).

© Зицьк С. Г., Аніщук В. В., 2026

Досліджено новели законопроекту від 07.11.2025 № 14196, що передбачають суттєву оптимізацію понятійно-категоріального апарату, перегляд процесуальних строків і запровадження нових алгоритмів здійснення адміністративних процедур у податковій сфері.

Наголошується, що в разі колізії між нормами Податкового кодексу України та Закону України «Про адміністративну процедуру» пріоритет має спеціальне законодавство, що фактично дає змогу нівелювати окремі вимоги та принципи загальної адміністративної процедури.

Розглянуто випадки, коли поза належним регулюванням залишаються принципи пропорційності та презумпції правомірності дій особи, що найбільш гостро проявляється в процедурах зупинення реєстрації податкових накладних (блокування ПДВ). Порядок «розблокування» податкової накладної та розрахунку коригування допускає неоднозначне тлумачення правомірності дій платника податків, однак замість того, щоб тлумачити норми на користь платника, процедура передбачає проміжні дії та рішення, що є несприятливим для добросовісних суб'єктів господарювання.

Вказано, що законопроект № 14196 неповною мірою вирішує проблему дискреційних повноважень, а також зберігається процедурний бар'єр щодо самостійного виправлення помилок податковим органом.

У разі імплементації цієї норми в податкове законодавство податковий орган мав би припинити в такому випадку дію податкового повідомлення-рішення навіть без поданої адміністративної скарги.

Ухвалення законопроекту від 07.11.2025 № 14196 сприятиме гармонізації податкового законодавства України зі стандартами загальної адміністративної процедури, що дасть змогу ефективно вирішувати спірні питання в досудовому порядку.

Водночас вбачається потрібним мінімізувати дискреційні повноваження податкових органів, забезпечивши належну імплементацію в податкове законодавство принципів пропорційності та презумпції правомірності дій особи. Окремої уваги потребує запровадження дієвого механізму самостійного виправлення помилок контролювальним органом, що сприятиме реалізації інституту «самоконтролю» адміністративної діяльності.

Ключові слова: податкова процедура, адміністративна процедура, уніфікація податкового законодавства, адміністративний акт, оскарження адміністративного акта.

The article examines the state of adaptation of Ukraine's tax legislation to the standards of the general administrative procedure in connection with the adoption of the Law of Ukraine «On Administrative Procedure».

The study explores the innovations of Draft Law No. 14196 dated November 7, 2025, which provides for a significant optimization of the conceptual and categorical framework, a revision of procedural deadlines, and the introduction of new algorithms for implementing administrative procedures in the tax sphere.

It is emphasized that in the event of a conflict between the provisions of the Tax Code of Ukraine and the Law of Ukraine «On Administrative Procedure», special legislation takes precedence. This effectively allows for the bypassing of certain requirements and principles of the general administrative procedure.

The article reviews cases where the principles of proportionality and the presumption of lawfulness of an individual's actions remain without proper regulation, most acutely manifested in the procedures for suspending the registration of tax invoices (VAT blocking). The procedure for «unblocking» a tax invoice and adjustment note allows for ambiguous interpretations of the taxpayer's lawfulness. However, instead of interpreting the rules in favor of the taxpayer, the procedure involves intermediate actions and decisions that are unfavorable to bona fide business entities.

It is noted that Draft Law № 14196 does not fully resolve the issue of discretionary powers, and a procedural barrier remains regarding the independent correction of errors by the tax authority.

If this rule were implemented into tax legislation, the tax authority would have to terminate the effect of a tax notification-decision in such cases even without an administrative complaint being filed.

The adoption of Draft Law № 14196 dated November 7, 2025, will contribute to the harmonization of Ukrainian tax legislation with the standards of general administrative procedure, enabling the effective resolution of disputes in the pre-trial stage.

At the same time, it is deemed necessary to minimize the discretionary powers of tax authorities by ensuring the proper implementation of the principles of proportionality and the presumption of lawfulness of a person's actions into tax law. Special attention is required for the introduction of an effective mechanism for the independent correction of errors by the controlling authority, which would facilitate the realization of the «self-control» institute in administrative activity.

Keywords: *tax procedure, administrative procedure, unification of tax legislation, administrative act, appeal of an administrative act.*

Постановка проблеми. Згідно з Прикінцевими та перехідними положеннями Закону України «Про адміністративну процедуру» на Кабінет Міністрів України покладено обов'язок щодо розробки та подання на розгляд Верховної Ради України пропозицій про приведення чинних законодавчих актів у відповідність із цим Законом.

Законом України від 10.10.2024 № 4017-IX внесені зміни до низки законодавчих актів з метою їхнього узгодження із Законом України «Про адміністративну процедуру», проте податкове законодавство залишилося поза межами цієї уніфікації.

Натомість положення законопроекту від 07.11.2025 № 14196 спрямовані на подолання цього правового дуалізму за рахунок імплементації стандартів загальної адміністративної процедури в Податковий кодекс України. Пропоновані новели передбачають суттєву оптимізацію понятійно-категоріального апарату, перегляд процесуальних строків і запровадження нових алгоритмів здійснення адміністративних процедур у податковій сфері.

Цей проект Закону передбачає, що ключові етапи життєвого циклу адміністративного акта в податковій сфері – ухвалення адміністративних актів, набрання ними чинності, їхнє адміністративне оскарження, припинення дії – здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про адміністративну процедуру» та з урахуванням особливостей, встановлених Податковим кодексом України. Однак у разі колізії між нормами Податкового кодексу України та Закону України «Про адміністративну процедуру» пріоритет має спеціальне законодавство, що фактично дає змогу нівелювати окремі вимоги та принципи загальної адміністративної процедури.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню питань адаптації податкового законодавства України до стандартів загальної адміністративної процедури присвятили свої наукові праці А. М. Школик, Є. О. Угольков, В. В. Тильчик, В. П. Тимошук, однак у податковому законодавстві все ще існує брак механізмів практичної реалізації базових принципів адміністративної процедури.

Метою дослідження є здійснення аналізу нормативних актів у сфері оподаткування (законопроектів у сфері оподаткування) в контексті їхньої адаптації до стандартів до загальної адміністративної процедури.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Для досягнення мети дослідження поставлено завдання визначити рівень гармонізації нормативних актів у сфері оподаткування з принципами адміністративної процедури.

Виклад основного матеріалу. Закон України «Про адміністративну процедуру», що набрав чинності 15 грудня 2023 року, вперше на законодавчому рівні закріпив єдині правила взаємодії публічної адміністрації з громадянами та бізнесом. Його впровадження є важливою складовою реформи державного управління в Україні та одним із ключових інструментів виконання євроінтеграційних зобов'язань держави, зокрема в межах першого переговорного кластеру «Основи». Закон сприяє реалізації права на належне адміністрування, гарантованого статтею 41 Хартії основних прав Європейського Союзу, та наближенню української адміністративної практики до стандартів європейського адміністративного простору [1].

У статтях 3, 4 Закону України «Про адміністративну процедуру» визначено, що якщо іншим законом були встановлені особливості адміністративного провадження для окремих категорій адміністративних справ, то такі особливості повинні відповідати принципам адміністративної процедури [2].

У Податковому кодексі України адміністративна процедура регулюється значно комплексніше порівняно з іншими прикладами із законодавства, якими визначений досудовий порядок оскарження дій (бездіяльності) органів публічної влади та їх посадових осіб, охоплюючи: порядок проведення перевірок різних типів, що в інспекційній процедурі за змістом відповідає першим стадіям загальної адміністративної процедури; строки проведення виїзних перевірок; засоби доказування в інспекційній процедурі – матеріали, які є підставами для висновків під час проведення перевірок; підстави прийняття та види процедурних рішень (акт і довідка) для оформлення результатів документальних планових перевірок; загальні вимоги до податкових повідомлень – рішень (які є адміністративними актами за загальним Законом України «Про адміністративну процедуру»),

податкових вимог та інших документів, адресованих контролюючим органом платнику податків; норма про можливість скасування рішення контролюючого органу органом вищого рівня під час проведення процедури його адміністративного оскарження; досить детальне регулювання адміністративного оскарження.

Цей вибірковий перелік адміністративно-процедурних норм у Податковому кодексі України показує, що в цій сфері обсяг законодавчого забезпечення є досить високим, хоча й не охоплює всіх аспектів, урегульованих в загальному Законі України «Про адміністративну процедуру» [3, с. 68].

Проектом Закону України від 07.11.2025 № 14196 «Про внесення змін до Податкового кодексу України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру» передбачено ряд змін:

- встановити відповідність врахування загальних положень Закону України «Про адміністративну процедуру» під час ухвалення, набрання чинності, припинення дії, оскарження адміністративних актів у податковій сфері;
- змінити термінологію щодо припинення дії адміністративних актів у податковій сфері (терміни «анулювання», «відкликання», «скасування» узгодити із термінологією Закону України «Про адміністративну процедуру»);
- впровадити процедури адміністративного оскарження дій і бездіяльності контролюючого органу в податковій сфері;
- змінити процедуру оскарження рішень контролюючих органів у податковій сфері для узгодження з вимогами Закону України «Про адміністративну процедуру»;
- встановити відповідність врахування принципів Закону України «Про адміністративну процедуру» під час ухвалення, набрання чинності, припинення дії, оскарження адміністративних актів у сфері адміністрування ЄСВ;
- визначити порядок адміністративного оскарження рішень, дій і бездіяльності у сфері адміністрування ЄСВ;
- строки в податкових процедурах узгоджуються із загальними правилами Закону України «Про адміністративну процедуру», що усуває плутанину в днях (робочі чи календарні) у певних процедурних моментах [4].

Також проєкт Закону передбачає, що платник податків може оскаржити до моменту ухвалення адміністративного акта: 1) відмову щодо початку адміністративного провадження; 2) відмову в наданні статусу заінтересованої особи; 3) відмову щодо відводу посадової особи контролюючого органу (члена колегіального органу) або особи, яка сприяє розгляду справи; 4) рішення про зупинення або закриття адміністративного провадження; 5) відмову в наданні доступу до матеріалів справи або обмеження права особи на ознайомлення з такими матеріалами; 6) іншу процедурну дію та/або процедурне рішення у визначених законом випадках [5].

Попри декларативну гармонізацію, законопроект № 14196 не забезпечує повноцінної імплементації засадничих принципів адміністративної процедури в податковій правовідносині.

По-перше, поза належним регулюванням залишаються принципи пропорційності та презумпції правомірності дій особи, що найбільш гостро проявляється в процедурах

зупинення реєстрації податкових накладних (блокування ПДВ). Брак чітких критеріїв пропорційності в цій сфері дає змогу контролюючому органу втручатися в господарську діяльність без належного обґрунтування нагальної потреби.

По-друге, законопроект неповною мірою вирішує проблему дискреційних повноважень. Згідно із Законом України «Про адміністративну процедуру» вибір рішення має бути послідовним і відповідати попередній практиці органу в аналогічних справах. Проте фіскальна модель управління часто демонструє непослідовність (вибірковість) правозастосування, що суперечить принципу передбачуваності адміністративної діяльності.

По-третє, зберігається процедурний бар'єр щодо самостійного виправлення помилок податковим органом. Всупереч статтям 6 та 37 Закону України «Про адміністративну процедуру», що передбачають обов'язок органу діяти з власної ініціативи для відновлення порушених прав особи, податкове законодавство й надалі обмежує скасування незаконних актів (податкових повідомлень-рішень) лише межами офіційної процедури оскарження. Це нівелює інститут «самоконтролю» адміністративного органу, змушуючи платника витрачати ресурси на формальні скарги або судові позови.

У разі імплементації цієї норми в податкове законодавство податковий орган мав би припинити в такому випадку дію податкового повідомлення-рішення навіть без поданої адміністративної скарги.

На етапі ухвалення Закону України «Про адміністративну процедуру» законодавець допускав виникнення спірної ситуації, за якої могли б з'явитися розбіжності нормативно-правових актів з цим Законом у частині правил адміністративного оскарження, у зв'язку з чим у пункті 5 Розділу IX «Прикінцеві та перехідні положення» передбачив, що адміністративні акти, ухвалені після набрання чинності цим Законом, оскаржуються за правилами адміністративного оскарження в порядку, визначеному цим Законом.

Проте, пункт 5 Розділу IX Закону України «Про адміністративну процедуру» не підлягає застосуванню під час адміністративного (досудового) оскарження рішень у сфері податкових правопорушень, оскільки стаття 56 спеціального закону ПК України не приведена у відповідність із цим Законом, що свідчить про наявність суперечливих і конфліктних між собою норм права. Наявність суперечливих і конфліктних між собою норм права свідчить про невідповідність законодавства критерію «якості закону», оскільки правове регулювання не є чітким та послідовним.

Водночас, згідно з позицією Конституційного Суду України, сформованою в пункті 2.1 рішення від 18 червня 2020 року № 5-р(П)/2020, до судів різних видів юрисдикції висунуто вимогу застосовувати класичні для юридичної практики формули (принципи): «закон пізніший має перевагу над давнішим» (*lex posterior derogat priori*) – «закон спеціальний має перевагу над загальним» (*lex specialis derogat generali*) – «закон загальний пізніший не має переваги над спеціальним давнішим» (*lex posterior generalis non derogat priori speciali*). Якщо суд не застосовує цих формул (принципів) за обставин, що вимагають від нього їхнього застосування, то принцип верховенства права (правовладдя) втрачає свою дієвість [6, с. 526].

Починаючи з 1 січня 2015 р. в Україні запроваджено систему електронного адміністрування ПДВ. Вона передбачає ведення Єдиного електронного реєстру податкових

накладних, відкриття електронних рахунків для платників у спеціалізованій системі, а також обов'язкове подання податкових декларацій і податкових накладних виключно в електронному форматі. Крім того, було впроваджено електронну систему управління ризиками під час адміністрування ПДВ, яка автоматично зупиняє реєстрацію податкових накладних, що відповідають ознакам ризиковості (таблиця 1).

Таблиця 1 – Порядок «розблокування» податкової накладної та розрахунку коригування

Етап 1. КВИТАНЦІЯ ПРО ЗУПИНЕННЯ РЕЄСТРАЦІЇ ПОДАТКОВОЇ НАКЛАДНОЇ / РОЗРАХУНКУ КОРИГУВАННЯ		
<i>підготовка та подання</i>		
Повідомлення стосовно подання документів про підтвердження реальності здійснення операцій щодо податкових накладних або розрахунків коригувань, реєстрація яких зупинена (форма J(F)1312603) та копії документів у форматі PDF (розмір кожного додатка не повинен перевищувати 2 мГб) у формі окремих додатків за формою J(F)1360102 подаються впродовж 365 календарних днів з дати їх складання		
КОМІСІЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РІВНЯ ВПРОДОВЖ 5 РОБОЧИХ ДНІВ		
<i>ухвалення рішення про</i>		
РЕЄСТРАЦІЮ	ПОТРЕБУ В НАДАННІ ДОДАТКОВИХ ПОЯСНЕНЬ	ВІДМОВУ В РЕЄСТРАЦІЇ
Етап 2. ПІД ЧАС УХВАЛЕННЯ РІШЕННЯ ПРО ПОТРЕБУ В НАДАННІ ДОДАТКОВИХ ПОЯСНЕНЬ		
<i>підготовка та подання</i>		
Додаткові письмові пояснення та копії документів варто подавати у формі Повідомлення про подання додаткових пояснень та/або копій документів, потрібних для розгляду питання ухвалення комісією регіонального рівня рішення про реєстрацію податкової накладної / розрахунку коригування в ЄРПН (код форми J(F)1307801) та прикріпленого до Повідомлення додатка (код форми J(F)1360102)		
УХВАЛЕННЯ РІШЕННЯ ВПРОДОВЖ 5 РОБОЧИХ ДНІВ ПРО:		
РЕЄСТРАЦІЮ	ВІДМОВУ В РЕЄСТРАЦІЇ	

Зицик С. Г., Аніщук В. В. Реформування податкового законодавства України в умовах запровадження загальної адміністративної процедури: виклики та перспективи

Продовження таблиці 1

ПОРЯДОК ОСКАРЖЕННЯ РІШЕННЯ ПРО ВІДМОВУ В РЕЄСТРАЦІЇ

АБО АДМІНІСТРАТИВНЕ ОСКАРЖЕННЯ	АБО СУДОВЕ ОСКАРЖЕННЯ
ЗА РАХУНОК ПОДАННЯ скарги, яка подається в електронній формі за формою (J(F)1313205). <i>Підготовка та подання</i> КОМІСІЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО РІВНЯ ВПРОДОВЖ: • 10 календарних днів з дня, що настає за днем отримання скарги, якщо платник податків, який подав скаргу, не виявив бажання взяти участь у розгляді скарги;	ЗА РАХУНОК ПОДАННЯ ПОЗОВНОЇ ЗАЯВИ до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням платника податку або за місцезнаходженням податкового органу (ч. 1 ст. 25 КАСУ)
• 30 календарних днів з дня, що настає за днем отримання скарги, якщо платник податку, який подав скаргу, виявив бажання взяти участь у розгляді скарги. Результат розгляду: ЗАЛИШАЄ СКАРГУ БЕЗ ЗАДОВОЛЕННЯ та рішення комісії регіонального рівня без змін; ЗАДОВОЛЬНЯЄ СКАРГУ та скасовує рішення комісії регіонального рівня	

Джерело: [7, с. 12].

Л. В. Чижевська вказує, що впровадження системи зупинки реєстрації ПН / РК фактично є інструментом штучного втручання в сервіс СЕА ПДВ [8, с. 12].

В. М. Метелиця зазначає, що весь час свого існування СМКОР працює з численними порушеннями, блокуючи реєстрацію податкових накладних і розрахунків коригувань, а також і сумлінних платників податків. Це не тільки призводить до недоотримання аграрними підприємствами обігових коштів від покупців сільськогосподарської продукції та послуг, але і ставить їх у нерівне (неконкурентне) становище в торговельно-економічних відносинах з європейськими та світовими агропродуцентами [9, с. 59].

Система СМКОР має низку недоліків, які блокують роботу аграрних підприємств. Так, зупинка реєстрації накладних і розрахунків відбувається за тими видами продукції та послуг, які аграрії не купують, а виключно продають як результат, отриманий у кінці виробничого циклу. Такий механізм блокування ПН / РК є прийнятним для сфери торгівлі, але не є доцільним для сфери аграрного виробництва [10, с. 146].

На нашу думку, вищезазначена процедура не зовсім відповідає таким принципам адміністративної процедури, як пропорційність і презумпція правомірності дій та вимог особи.

Адміністративний акт повинен прийматися з дотриманням відповідного балансу між несприятливими наслідками для права, свободи чи законного інтересу особи й цілями, на досягнення яких спрямований адміністративний акт. Негативні наслідки для особи та публічних інтересів повинні бути найменшими.

Сумніви щодо правомірності дій і вимог особи, що виникають унаслідок неоднозначного (множинного) трактування норми права, повинні тлумачитися адміністративним органом на користь їхньої правомірності.

У нашому випадку Порядок «розблокування» податкової накладної та розрахунку коригування вже допускає неоднозначне тлумачення правомірності дій платника податків, однак замість того, щоб тлумачити норми на користь платника, процедура передбачає проміжні дії та рішення, що є несприятливим для добросовісних суб'єктів господарювання.

Сам факт можливості ухвалення рішення про потребу в наданні додаткових пояснень несе в собі ризик дискреційних повноважень, адже перелік уточнювальних запитань у контролюючих органів знайдеться завжди. Запиту про надання пояснень і доказів має передувати аргументоване доведення органом контролю складу податкового правопорушення, зокрема сутності недотримання норм права та вини суб'єкта господарювання.

Висновки. Ухвалення законопроекту від 07.11.2025 № 14196 сприятиме гармонізації податкового законодавства України зі стандартами загальної адміністративної процедури, що дасть змогу ефективно вирішувати спірні питання в досудовому порядку.

Водночас вбачається важливим мінімізувати дискреційні повноваження податкових органів, забезпечивши належну імплементацію в податкове законодавство принципів пропорційності та презумпції правомірності дій особи. Окремої уваги потребує запровадження дієвого механізму самостійного виправлення помилок контролюючим органом, що сприятиме реалізації інституту «самоконтролю» адміністративної діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Два роки виконання Закону «Про адміністративну процедуру»: Звіт Міністерства юстиції / Реформа державного управління : інформаційний портал. 2026. 28 січня. URL : <https://par.in.ua/information/publications/486-dva-roky-vykonannia-zakonu-pro-administrativnu-protseduru-zvit-ministerstva-yustytzii>

2. Про адміністративну процедуру : Закон України від 17 лютого 2022 року № 2073-IX / Верховна Рада України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text>

3. Школик А. М. Оновлення нормативно-правових актів у зв'язку із прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру». *Адміністративне право і процес*. 2022. № 4 (39). С. 61–72. DOI : <https://doi.org/10.17721/2227-796X.2022.4.05>
4. Мальцева М. Кабмін ініціює зміни до ПКУ / *ЛІГА:ЗАКОН*. 2025. 7 листопада. URL : https://buh.ligazakon.net/news/240195_kabmn-ntsyu-zmni-do-pku
5. Про внесення змін до Податкового кодексу України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру» : проект Закону України від 07.11.2025 № 14196. URL : <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/58688>
6. Угольков Є. О. Колізія норм права щодо адміністративного (досудового) оскарження рішень у сфері податкових правопорушень. *Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство»*. 2024. № 2 (2024). С. 523–527. DOI : <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.02.89>
7. Дрозд І. К., Назарова Г. Б. Регуляторні аспекти реєстрації податкових накладних з податку на додану вартість: проблеми, ризики, перспективи. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу*. 2025. Вип. 2 (61). С. 3–15. DOI : [https://doi.org/10.26642/pbo-2025-2\(61\)-3-15](https://doi.org/10.26642/pbo-2025-2(61)-3-15)
8. Булавко І. М., Чижевська Л. В. Зупинка реєстрації податкових накладних / розрахунків коригувань: передумови та наслідки. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу*. 2024. Вип. 1 (57). С. 12–19. DOI : [http://dx.doi.org/10.26642/pbo-2024-1\(57\)-12-19](http://dx.doi.org/10.26642/pbo-2024-1(57)-12-19)
9. Метелиця В. М. Концептуальні засади модернізації системи моніторингу податкових накладних агробізнесу в умовах євроінтеграції. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2022. Випуск 44 (спецвипуск). С. 56–62. DOI : <https://doi.org/10.32782/2413-9971/2022-44-9>
10. Метелиця В. М., Подолянчук О. А. Методика організації бухгалтерського обліку, аналізу, ревізії та аудиту фінансово-господарської діяльності підприємств. *Економіка, фінанси, менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2020. № 2. С. 132–149. DOI : <https://doi.org/10.37128/2411-4413-2020-2-10>

Дата надходження 25.06.2026

Дата прийняття після рецензування 24.07.2026

Дата рекомендації 27.08.2026

Дата публікації 30.09.2026